

Denumire: CONSTANTIN BRÂNCUȘI

Autor: Ion Irimescu

Anul amplasării: 1967

Tip de proprietate:

Disp. Primar General nr. 1685/1999

Locație: Parcul Regele Mihai I

Coordonate GPS: 44.46974, 26.08458

Dimensiuni:

- **Statuie:** 3,53 m

- **Soclu:** 0,30 m

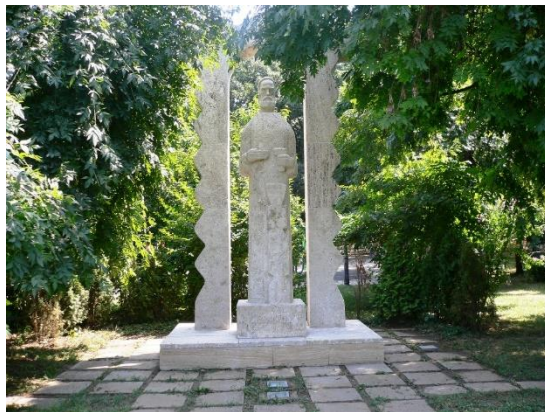
Material:

- **Statuie:** piatră

- **Postament:** piatră

Cod DGAPMFP: 1.103

Cod LMI: -

Pentru **Constantin Brâncuși** relația dintre sculptură și spațiul pe care aceasta îl ocupă era una de o importanță crucială. Monumentul Brâncuși, ridicat de maestrul Ion Irimescu, în parcul Herăstrău, în anul 1967, la 10 ani de la moartea genialului său confrate, este un omagiu care pare a ține cont tocmai de această relație.

Ușor îndepărtat de aleea principală a parcului, monumentul este ascuns între copaci și arbuști foșnitori, ca într-un zăvoi din Hobița natală a celui considerat a fi părintele sculpturii moderne. Silueta hieratică a sculptorului aflat la maturitate este așezată pe un bloc de piatră în fața unei porți monumentale, alcătuită dintr-o coloană a infinitului destructurată. Brâncuși este solemn ca un Pontifex Maximus al cultului pietrei.

Purtându-și uneltele ca pe niște însemne sacerdotale, pare a fi trecut pe sub un Arc de Triumf. La picioarele lui, Ion Irimescu a înălțat un stâlp funerar pe care a dăltuit ca pe un epitaf, un gând al lui Brâncuși: „vreau să sculptez forme care pot da bucurie oamenilor”.

Prin monumentul din parcul Regele Mihai I (Herăstrău) se realizează întâlnirea magică dintre doi patriarhi ai culturii, Constantin Brâncuși și Ion Irimescu.

În anul 2003, atunci când Ion Irimescu împlinea 100 de ani, academicianul Răzvan Theodorescu rostea în discursul său: „România omagiază pe unul dintre eroii săi culturali, a cărei biografie și a cărei operă echivalează cu un secol din istoria românească. Căci Ion Irimescu, ajuns la vârsta patriarhilor, înseamnă istorie și artă deopotrivă”.

Despre autor:

Născut în anul 1903, **Ion Irimescu** a fost unul dintre cei mai importanți artiști plastici români. A studiat la Școala Națională de Arte Frumoase din București, unde i-a avut ca profesori de sculptură pe Oscar Han și Dimitrie Paciurea. Între 1930 și 1932 a fost bursier la Paris, la Școala Românească de la Fontenay-aux-Roses, după care a frecventat cursurile Academiei de la Grande Chaumiere. Între 1940-1950 a fost profesor la Academia de Belle Arte din Iași, între 1950-1955 profesor la Institutul de Arte Plastice din Cluj, iar din 1966 profesor la Institutul de Arte Plastice din București. Din 1964 a fost membru onorific al Academiei române.

A avut expoziții personale la București și Stockholm și a participat la numeroase expoziții colective. A fost distins cu Premiul Fundației Simu în 1935, bursa Dimitrie Paciurea în 1936 și Premiul C. Hamangiu al Academiei Române în 1943.